

Mesafeli

– beyazmelek · 15 Mart 2015

Say ki yetim bir çocuğum ıssız sokakta
Ne bir mendilim var cebimde
Ne tek kuruş para
Yalnız gözlerin var hayalimde
Onlar ki yüreğime narin dokunuş
Onlar kalbimdeki en derin yara...
Tut ki açlıktan kırılıyorum
Vahşi akbabalar bekler başımda
Dudağım kurumuş bak yanıyorum
Gözlerin ölümle ramak aramda
Ben onları düşünüp gülümsüyorum
Onlar ki basılan tuzdur yarama..
Belki bir sarhoşum belki avare
Amaçsızca dolaşıyorum sokaklarında
Nasıl bir dertse bu bulunmaz çare
Derdimin dermanı çok uzaklarda
Derinden bir iç çekip hıçkırıyorum
Gözlerinle yıllar var sanki aramda...
Say ki bir küfürbazım maziye söven
Hani pişmanlık illetine öyle tutulmuş
Keşkelerine sarılıp dizini döven
Hani herkes tarafından hep unutulmuş
Yine küfürlere kardırma beni
İstersen bir tek gün bile arayıp sorma
Yeter ki;
Yeter ki, gözlerinle mesafe koyma arama...
beyazmelek